

Ve znamení Republiky sv. Marka

V první polovině 14. století začala Benátská republika rozšiřovat své území v severní Itálii. V roce 1339 Benátky dobyly město Treviso a během prvních dvou desetiletí Quattrocenta se zmocnily téměř celého území dnešního Benátska. Tato expanze se pochopitelně neobešla bez konfliktů s dalšími mocnostmi (Milán, Padova, Uherské království). Od 14. století tak byla collaltovská území na Piavě postupně „obkličována“ benátským teritoriem.

V roce 1312 přeměnil římský král Jindřich VII. panství San Salvatore a Collalto v říšské léno. Přestože se jednalo o autonomní enklávy podřízené pouze císaři, a tedy formálně nezávislé na Benátkách, hrabata pochopitelně nemohla ignorovat vliv svého mocného souseda. Vztah Collaltů k Republice sv. Marka se postupně měnil: původně protibenátská orientace se od 60. let 14. století začala vytrácet a hrabata se naopak stala jejími věrnými spojenci a přívrženci. Těmi zůstali i nadále v době další vlny benátské expanze na počátku následujícího století, která vyvolala válečný konflikt s římským a uherským králem Zikmundem Lucemburským.

Právní poměr Collaltů k Benátkám se formálně změnil až roku 1481, kdy v důsledku nástupnické krize někteří členové rodu přijali od dóžete lenní investituru na svá panství. Od této doby nadále se tedy členové hraběcího rodu dobrovolně stali vazaly Republiky sv. Marka, přestože si hluboko do 16. století zachovali značnou autonomii.

Okřídlený lev sv. Marka, znak Benátské republiky

Dóžecí palác, Benátky